

Kutasi Károly

Versnap barátom nélkül

tanultunk betűket, számokat,
együtt jártuk az életiskolát,
szóttünk mézédese álmokat,
most azt mondták, nincs tovább

leéltél hatvannégy forró nyarat
és hatvanhárom kemény telet,
a hiányzó fél év rám maradt,
próbálom elengedni a lelkedet

neked köszönhetem István, a királyt,
Queent, Metrót, Omegát, Illyést.
Kapolcsot, a Művészetek Völgyét,
közösen vertük négy egyre Norvégiát

versek idéznek meg, de más
hangján hallom a verseket
Faludy, Berda és Cseh tamás
várják odafönt értő lelkedet

szépülő múlttól, jövőről. máról
mennyi mindent akartam mesélni
szerelemről, hitről, politikáról,
de nem adatott meg megélni

voltál hívő és hitetlen felnőtt,
álmodozó gyerek, meglehet,
de a mindent megbocsájtó, felhők
közt magához öleli lelkedet